

A MI SZÍNHÁZUNK

60. SZÁM

—

VÍG NÉMAJÁTÉKOK

MÁSODIK SOROZAT

—

ÖSSZEÁLLÍTOTTA
SCHÖN RÓBERT

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA
RÁKOSPALOTA

IFJÚSÁGI SZINDARABOK

59. sz. A SZIGETVÁRI HŐSÖK

Történelmi dráma 5 felvonásban — Átdolgozta Bárány Ferenc — 16 férfiszereplő — Idő: 1566 — Szín: szultáni palota nagyterme, várterem, hadisátor, földalatti helység — Ára 1'40 P — Az előadás joga 5 példány vételével szerezhető meg.

Klasszikus époszaink legkiválóbbja, a Zrínyiász elevenedik meg e drámában, mely a régi végvárak levegőjét hozza magával. Megkapóan szép képekben tárul elénk a törökverő Zrínyi tragédiája, aki mindenkitől magára hagyva három hosszú hónapon keresztül dacol a nagy Szolimánnal, hogy végül is halálával pecsételje nagy hazaszeretét. Meghal, de riválisa, Szolimán, nem éri meg a diadalt. Szigetvár elesik, de Zrínyi hősiessége él és örökké élni fog, hogy példát adjon az utódoknak.

60. sz. VÍG NÉMAJÁTÉKOK

Második sorozat — Ára 1 pengő — Az előadás joga 3 példány vételével szerezhető meg.

Az osztatlan sikerre való tekintettel, amely első némajáték-sorozatunkat érte, adjuk közre második hasonló tartalmú füzeteket. Mindegyik egy-egy jól sikerült burleszk-film. A füzet a következő némajátékokat tartalmazza: **Betörők a villában:** betörők és rendőrök harca. — **A szabadság hősei:** két fegyenc megszökik a börtönből. — **Ötpercnyi késés:** egy úr kívülről hallgat hangversenyt. — **Két pernahajder:** két komisz kölyök csínytevésai — **Kalandoz nyaralás:** leányszereplőkkel.

61. sz. CHRISTUS VINCIT

Missziós színmű 3 képben — Átdolgozta Vasvári Gizella — 5 férfi- és 4 fiúszereplő — Idő: jelenkor — Szín: kínai táj, missziós házikó, kínai konyha — Ára 1 pengő — Az előadás joga 3 példány vételével szerezhető meg.

Rendkívül hatásos missziós színjáték, amely a misszionáriusok rengeteg küzdelmét, szenvedését állítja elénk. Hőse a hittérítő, akinek a pogányok vadságán és sötét lelkén kívül a nép varázslójával is meg kell küzdenie. A krisztusi szeretet azonban diadalt arat az ördög minden incselkedésén, aki még a varázsló betegágyánál is megjelenik, hogy kárhözatba taszítsa a szerencsétlen lelket. Itt indul meg a küzdelem a hittérítő és a sátán között. A hittérítő győz és a pogány földeket bevilágítja a kereszt diadala a szent igéekkel: Christus vincit!

A MI SZINHÁZUNK

LX.

SZALÉZI MŰVEK KIADÁSA, RÁKOSPALOTA

1 9 3 0

VÍG NÉMAJÁTÉKOK

MÁSODIK SOROZAT

ÖSSZEÁLLÍTOTTA

SCHÖN RÓBERT

DON BOSCO NYOMDA, RÁKOSPALOTA

**A Magyar Királyi Belügyminisztérium 109.000/1932 számú
rendelete alapján az előadás jogát fenntartjuk.**

**Az előadási jog
a kiadónál (Szalézi Művek, Rákospalota) is megszerezhető.**

BETÖRŐK A VILLÁBAN

Víg némajáték.

S Z E M É L Y E K :

MR. SMITH,		TOM, az inas	
RIPSZ,	} betörők	PIFF,	} rendőrök
RAPSZ,		PAFF,	
ROPSZ,		PUFF,	

Szin: egy udvar, két oldalt egy ház, illetőleg csak fal, mindegyiken csak ajtó. A háttérben kőfal, közepén csukott kapu.

Mr. Smith jön ki a villájából. Öltözete angolos: szürke cilinder, zsakettje, kockás nadrágja van, kezében kis utazótáska és egy ernyő, oldalán fényképezőgép lóg; mozgása merev és kimért. Körülnéz majd a baloldali kisebb házhoz megy. Néhányszor tapsol, miközben a kezében levő dolgokat leejti. Ügyetlenül próbálja azokat felszedni, a gép is lecsúszik válláról. Tom, öreg inas álmosan jön balról, ásítását elnyomja. Kérdően néz Smithre, azután szolgálatkészen segít urának, miközben jól összeütik fejüket, úgyhogy mindketten elesnek. Smith összeszidja, Tom bocsánatot kér. Smith mutatja, hogy ő most elutazik, Tom tehát jól vigyázzon, mindent zárjon be. Tom álmosan hallgatja, már szeretne aludni. Elkíséri gazdáját a kapuig, kiengedi és

egy nagy kulccsal bezárja a kaput. Előre jön, nyújtózkodik, ásít, örül, hogy most kedvére kialhatja magát. Tom balra el akar menni, amikor megszólal a kapu csengője. Tom fejcsóválva visszamegy, azt hívén, hogy a gazdája valamit itt felejtett. Kinyitja a kaput, ahol megjelenik Ripsz, mint utcai árús. Belép és tolakodóan kínálja a portékáját. Tom eleinte szelíden, aztán mindig mérgesebben utasítja vissza az árút. Végre megkapja Ripsz gallérját, hogy azt kidobja. Ripsz a tusa közben ellopja Tom óráját, láncát és nagy erszényét, aztán engedi magát kidobni. Közben egyet-mást el is vesztett, Tom ezeket kihajítja a kerítésen. Visszajön balra a házba, anélkül, hogy a lopást sejténé. Rövid szünet. Ripsz feje tűnik fel a kőfalon, mintha mászna azon. Balra integet, füttyül, mire két fütty válaszol. Csakhamar megjelenik Rapsz és Ropsz ugyanúgy a falon. Egymásután átmásznak a falon, leugranak és óvatosan körülnéznek. Három csibészfigura. Ripsz elmondja társainak, hogy Mr. Smith (*jobbra mutat*) elutazott, Tom pedig alszik. Balra lopózik, a kulcsot megfordítja, hogy Tom ki ne jöhessen. Előveszik betörőszerszámaikat és a villába akarnak jutni, közben a holmit leejtik. Abbahagyják a feszegetést és gyanakodva fülelnek. Tom a zajra felébredt és a bezárt ajtón dörömböl. Azután hálókabátban és sipkában kímászik az ablakon. Ripsz, Rapsz Ropsz megragadják és alaposan elpáholják, mígnem Tom a közben kinyitott ajtón át vissza nem szökik. A betörők borosüvegeket hoznak ki és egy síma deszkát, aztán megint bezárják az ajtót. Kedélyesen iszogatnak, az üvegeket nyugodtan a falhoz állítják, a deszkát pedig a villa

egyik ablakához támasztják. Ismét vesződnek a villa zárt ajtajával. Néhányszori próba után azonban az ajtó feltárul és ők bemennek. Kis idő múltán Tomot látjuk a kőfalon. Kifelé integet, majd lecsúszik a falon és eltűnik. Most Piff mászik a falra. Komikus rendőröltözéke van, elég magas és sovány. Különösebb baj nélkül jut az udvarba. Balra megy és egy létrát hoz elő, a falnak támasztja. Paff, a kicsi alak, a létra segítségével óvatosan bemászik. Most jön Puff, egy túlságosan elhízott rendőr. A létrán szeretne jönni, de a pocakja miatt nem látja a létrafokokat. Nagyon ügyetlenkedik, végül létrástul a társaira potyog. Talpra állnak, ami azonban Puffnál igen nehezen sikerül. Mikor ő is lábon van, óvatosan fürkésznek körül az udvarban.

Tom kopog a kapun. A rendőrök először össze-rezzennek, aztán beengedik a remegő Tomot. Kérdik tőle, merre vannak a betörők? Tom látja a deszkát, erre azt mondja, hogy a villában vannak. A rendőrök kihúzzák kardjukat, félénken mennek a villa ajtajához, Puff zárja be a sort. Az ajtó zárva van. Erre összeguggják fejüket, mitévők legyenek. Megkapják Puffot és az ajtót döngetik vele, míg nem az kinyílik. Nagy óvatosan lépnek be a házba, egyik a másikat tuszkolja előre. Tom a színen marad, a középén megáll és figyel. Fent kinyílik az ablak és Ripsz kitekint, aztán a deszkán lecsúszik. Rapsz és Ropsz ugyancsak így kerülnek le. Tomot, aki elébük állt, hogy őket feltartóztassa, megfogják és a magukkal hozott nagy terítőt borítják rá, fent összekötözik és mint egy batyut ott hagyják.

Ezalatt a rendőrök felértek. Feltűnnek az ablak-

ban és ők is lecsúsznak a deszkán, Puff utóljára marad. A hasán csúszik, miközben kézzel lábbal kapálódzik. Amint a rendőrök leérnek, a bekötözött Tomra dőlnek, mert azt hiszik az a lopott dolog, a csibészek ismét a villába osonnak és a rendőrök felé fügét mutogatnak.

A rendőrök kiszabadítják Tomot, de meghökkenve néznek rá. Azután nevetséges módon tanácsot tartanak a továbbiak felől. Az eredmény az, hogy Puffot a villa ajtajához küldik, Tom a másik ajtóhoz megy, Piff és Paff a deszkánál figyelik az ablakot. Nemsokára Ripsz és Rapsz mutatkoznak az ablaknál. Piff és Paff fenyegetik őket, sőt próbát tesznek, hogy a deszkán valahogy feljussanak. Ripsz és Rapsz különféle tárgyakat, mint vánkost, dobozokat stb. dobálnak a rendőrökre, mire azok a földre esnek. Ropsz ezalatt kinyitja az ajtót és az ajtónak támaszkodó Puff nadrágjába késeket szúr. A nadrágot szalmával vagy mászal kitömjük, hogy a kések megálljanak benne. Puff a késekkel riadtan szalad körül. Társai észreveszik a bajt, a földre vetik és a késeket egyenként kihúzzák. Puff hálásan megköszöni a segítséget. Piff és Paff nyakába borul. Tom talál egy üveg bort, odaadja nekik, azok megisszák; Puff jól felöntött a garatra. Ezalatt a csibészek egész kedélyesen csúsztatják le a lopott holmit, ágyat, széket, bölcsőt, csizmahúzókat stb. Maguk is lecsúsznak és összeszedik a dolgokat és kimennek a kapun. A rendőrök nagyon jókedvűek lesznek Tommal együtt, ki újabb üvegeket hoz elő. Kurjongatnak, ölelik egymást, végre egy padra ülnek. Mr. Smith visszajön, csodálkozva körülnéz, rögtön megérti, hogy a vil-

láját kirabolták. Ernyőt, mindent ledob és a mulatozókhöz siet, bennük véli a rablót. Piff és Paff felugranak, a pad feldől, a többi leesik. A rendőrök most Smithnek esnek, őt félreismerik. Tom, ki gazdáját meg akarja szabadítani, szintén kap egy párat. Nagy kavardás támad. Smith a villába fut, Tom és a rendőrök követik. Smith most a deszkán menekül, de azok a nyomában vannak. Végre tisztázódik a tévedés. A rendőrök alázatosan bocsánatot kérnek és a kapun át eltávoznak. Smith egész kifulladt, mutatja, hogy szomjas. Tom hoz egy üveget, de az üres, a többi szintén. Smith nagyon mérges lesz. Tom lesüti a szemét, majd a kapura pillant, szól Smithnek, ő is tekintsen oda. A rendőrök hozzák a három betörőt. A csibészek térdre vetik magukat Smith előtt és kegyelemért könyörögnek. Smithet meghatja a kérés, megbocsát nekik, tetejébe mindegyiknek pénzt is ad. A rendőröknek is megesett a szívük, nagy tarka zsebkendőt vesznek elő és sírnak, Tom szeme is patakzik. A betörők megölelik a rendőröket, de közben kardjukat elcsenik, ezután elmennek. Mr. Smith most a rendőröket akarja megjutalmazni, de hasztalan keresi a tárcáját, nincs, ellopták. Tomtól kér, az csak most veszi észre a lopást. Mindenki felháborodik, a tolvajok után akarnak menni. A rendőrök üres kardhüvelyüket nézik. A kapuhoz sietnek, de azt kívülről bezárták. Most a falakon akarnak kijutni, de a betörők a lopott holmival dobálják őket. Smith és a többi egymás mögött keres fedezéket. A falakon kívül látjuk Ripsz, Rapsz, Ropsz vigyorgó képét, a kardokkal hadonásznak.

FÜGGÖNY

A SZABADSÁG HŐSEI.

Víg némajáték.

S Z E M É L Y E K

ÉBER a börtönőr
PÉTER } két betörő
PÁL }

Szin: egy börtöncella. Háttérben zárt ajtó rácsos ablak. Köztük a fal mellett egy pad. A padon egy darab kenyér, mellette egy cserépkorsó vízzel. Szin kezdetben sötét, később hajnalodik. Péter a padon ül rabruhában.

Péter térdére könyököl mind két kezével, maga elé néz. Azután rág egyet a kenyérből, iszik egyet únottan. Majd hirtelen felkapja fejét, fülel bal felé. De tévedett, erre még búsabban ül vissza. Merengésében kicsit megrugja a padot, mire megint felugrik, figyel, de aztán bosszúsan leül. Most balfelől nesz hallatszik (*kalapács ütések tompa hangja*). Azt már több ismétlés után hallja meg. Mikor észre veszi, arca felderül, mutatja, hogy ott fogolytársa dolgozik, aki hozzá akar jönni, hogy az ablakon át megszökjenek. Mutatja, hogy már az utolsó akadályt kell csak a falba áttörni. Örömében dörzsöli a kezét, ugrik egyet, az ajtóhoz megy megnézni bezárták-e. Visszajön, keres és jobb híjján a kancsóból húz egyet. A falhoz megy és a korsóval a

kibontandó részen háromszor kopog. Erre onnan is válaszolnak kopogással. Most gyors ütemben többet kopog, mire szintén válaszolnak. A padhoz lopódzik azt az ablakhoz viszi, feláll és a már előzőleg meglazított rudakat kiveszi. A padot most vissza viszi, a rudakat elrejtí, eggyel azonban hozzáfog, hogy a falat az ő oldaláról is meglazítsa. A legjobb munkában vannak, mikor zaj hallatszik az ajtó felől, kulcsok csörgése. Péter megijed, kopog, hogy hagyják abba, mutatja, hogy jön a börtönőr. Szalad fejvesztetten ide-oda, egy pokróccal az ablakot szeretné elfedni de nem lehet, mert már nyílik az ajtó. A rudat a pad alá veti, ő lefekszik, alvást színlel.

Bejön Éber a börtönőr, kómikus figura, nagy kulcs-csomóval és hordozható égő lámpával. Bezárja az ajtót, körülnéz, a padhoz megy, az alvó arcába világít mire az erősen horkol, de a lámpától tüszennie kell. Péter most a fal felé fordul és nagyot tüszent. Éber, ki már jobbra elindult, megijed, tovább megy. Ekkor a türelmetlen Pál túlról kopogni kezd. Péter megijed és dühös lesz. Éber is felfigyel most a zajra, erre Péter a lábával a padlót rúgja. Éber odanéz, majd aztán megnyugszik. Körül jár mindent rendben talált kimegy. Kizárja, majd ismét bezárja az ajtót. Péter felül, figyel, mikor Éber távolodását hallja. Nyelvet ölt utána. Most nagy és óvatos léptekkel az ajtóhoz megy, megnézi, aztán a padhoz megy, kiveszi a rudat, iszik egyet, hogy lehűtse magát. A falhoz megy, kopog, válaszolnak, erre folytatja a munkát. Túlról tompa puffanások hallatszanak, mintha téglákat dobna valaki. Végre egy nagy puffanás, az utolsó kő. A falon kis nyílás támad. Egy kéz,

majd egész kar nyúlik át. Péter roppant örül, miközben a papucs is leesik. Lehasal a lukhoz és a kezét üdvözölve megrázza. A kéz eltűnik. Péter elfáradt, nem tud tovább dolgozni. Újabb dobbanások után a luk megint nagyobb lesz. Most megjelenik Pál feje. Péter még inkább örül, majd megint lehasal és megcsókolja barátját. Megint hozzálátnak a munkához, a nyílás nagyobb lesz, átdugnak egy köteg szalmát, két kötelet, egy batyut végre nagy nehezen átvergődik Pál is. Örömmel ölelik át egymást, de látják, hogy erősen világosodik, sietni kell. Kinyitják a batyut, amelyben egy rab ruha van (*kabát és nadrág*) azután két csibészöltöny (*még kómikusabban ehelyett, két igen tarka régi divatú női ruhát vesznek ki, nagy szalma kalapokat*). Átöltöznek és azután egymáson nevetnek, majd körül táncolják a cellát. Most előveszik a szalmaköteget és felét ketté osztva a rab nadrágba bujtatják, majd kabátot húznak reá. Majd a kisebb kötelet kötik a báb hónalja alá. Most a padot az ablakhoz viszik, felállnak, az egyik a szélére lép s a paddal felbukik. Felkötik a kis kötéllel a bábót, mintha az felakasztotta volna magát. Majd a hosszabb kötelet megerősítik, s a régebben csinált nyíláson át nagy ügyel-bajjal kimásznak. Mikor az egyik már kint van kutya ugatás hallatszik; az ajtó felől viszont Éber lépteit és a zár nyitását hallani. Mikor Éber belép, a másik akkor tűnik el az ablakban (*Éber nem veszi észre*). Nyugtalanul körülnéz, látja a széthányt dolgokat, most észreveszi a függő bábót, elrémül és kitámolyog. (*A végét gyors ütemben kell játszani, egész világos lesz a szín*).

FÜGGÖNY

ÖTPERCNYI KÉSÉS

Némajáték.

AZ ELKÉSETT HALLGATÓ

játszhatja férfi esetleg nő is.

A szin egy üres terem, háttérben egy szárnyas ajtó, bármilyen helyiségben is elő lehet adni. A hatást nagyban fokozza, ha a szomszéd szobában — az említett ajtó mögött — valaki zongorázik, esetleg hegedül valamilyen darabot olyan ütemben és erősséggben, ahogyan az alábbiakból látszik.

A könnyebb megértés végett jó, ha valaki előbb egy pár szót szól: Hölgyeim és uraim a következő némajátékban bemutatunk egy hangverseny hallgatót, aki elkésett. Méltóztassék elképzelni, hogy ez *(mutat)* egy hangversenyterem előcsarnoka, az az ajtó ott a terem bejárata. Este 7 óra van. A világhírű művész már megkezdte játékát, a termet bent zsúfolásig megtöltötték a hallgatók. Most öt perc késéssel megérkezik Kovács úr, aki rendszerint mindenütt késik. Itt jobbról van a ruhatár. Nézzük már most mennyit kínlódik Kovács úr, míg végre a szünetben bejuthat a terembe!

Kovács úr balról jön télikabátban, sállal, feltűrt nadrággal, sárcipőben, esernyővel. Orrán szemüveg

van, amelyet gyakran lekap és idegesen megtörli, különben kissé rövidlátó. Egyik kezében, vagy a vállán látcső, másik kezében műsor. Sietve jön balról. A továbbiak során irányadó legyen, hogy Kovács fanatikus zenebarát, de ügyetlen kapkodó ember. A „ruhatár” felé siet. Barátságosan integet a ruhatárosnő felé, mutatja, hogy kicsit elkésett. Siettében elejti az ernyőt, lehajol, miközben fel akarja venni, leesik a látcső. Felveszi. Látcsőt és műsort a hátfal mellett lévő székre teszi. Kalapot, kabátot, sálat ernyőt átnyújtja a ruhatárosnőnek. Mindezt csak jelzi, hisz egyedül van, a ruhákat egy jobbról álló székre vagy hosszabb asztalra teheti. Mutatja, hogy számot kapott előveszi pénztárcáját, fizet és a számot elteszi. Most ketét, v. fésűt vesz elő. A szárnyasajtó melletti tükör elé lép. Mutatja, mintha a tükörbe nézve fésülködne. Az ajtó kicsit nyílik, fojtott zene hallatszik, ez Kovácsot hirtelen felvillanyozza, kezét füléhez tartja, hogy jobban halljon, fejével mutatja az ütemet. Majd tovább fésülködik. A közönség felé fordul. Egyik zsebéből egy pár új fehér kesztyűt vesz elő, még össze vannak fűzve. Gyorsan felhúzza a jobb kesztyűt, zavarában nem veszi észre, hogy a bal ott lóg. Közben fejével és testével a zene ritmusára mozog. Lázassan keresi a másik kesztyűt zsebeiben, de nem találja. Jobbra megy, látszólag a ruhatárosnőtől kérde nincs-e a kabátban. Mutatja mintha az asszony szólna hozzá, majd a jobbkezére néz és nevetve veszi észre a csüngő bal kesztyűt. Megköszöni, egy rántással leszakítja. A középre indul, most meg a jegyét keresi. Zsebeiből mindent kivesz, megnézi visszateszi — közben óráját is kivette,

felhúzza — a jegyet végre megtalálja. A székhez megy, ahol a látcső és a műsor van, felveszi, az ajtó felé indul, közben még egyszer megnézi magát a tükörben. Az ajtónál megfordul mintha az asszony hívná. Előre lép, a lábára néz, mintha a ruhatárosnő azt említette volna, észreveszi, hogy még a sárcipőit nem vetette le. Megköszöni. A látcsövet visszateszi, leveti a cipőket, odaadja. A középre megy, elveszi a látcsövét és műsort, az ajtó felé indul, ismét hirtelen visszafordul, mintha szóltak volna hozzá. Megérti, hogy nadrágja még mindig fel van tűrve, bosszankodik, fejét csóválja. Megint a székre teszi a látcsövet. Lehajtja a nadrágot az ajtóhoz megy, akkor veszi észre, ott hagyta a látcsövet és műsort, kezébe veszi. Az ajtóhoz megy megint, hallgatózik. Ismét elfogja a zeneláz, mint fent. Lassan a kilincshez nyúl, lábujjhegyére áll, be akar menni. Ekkor belülről becsapja valaki az ajtót, ijedten visszaugrik. Ajtónyílás közben a zongora erősen hallható. Kis szünet. Megint az ajtóhoz megy, fülel. Lassan benyomja a kilincset, az ajtó kicsit nyílik, de megint becsapják. Arca eltorzul a csodálkozástól, majd a méregtől, vakarja a fejét. Belülről erős taps, „halljuk” „hogyan volt” kiáltás hallatszik. Ő is tapsol. Most erősen ki akarja rántani az ajtót, de az visszacsattan. Nagyon mérges lesz. Zene újból hallható. Melegnézi a műsoron a következő számot, csóválja a fejét, roppant sajnálja a mulasztást. Megint kicsit kinyitja az ajtót (*a zene erősebb lesz*) lábát lassan a nyílásba teszi. Tovább akarja nyitni, de megint becsapják s lábát beszorítja az ajtó. Fájdalmasan vesződik, hogy lábát kiszabadítsa. Egy férfiököl nyúlik ki és orra körül fenyegetődik.

Megint kinyitja kicsit az ajtót, de csak a lábát szabaddítja ki. Egy lábon ugrál, fáj a lába. Leül a székre, ott jajgat, lassan azonban a zeneláz erőt vesz rajta. Az ajtóhoz siet a zene forte-ba megy át. Erővel feltárja az ajtót, de óvatosan háttal igyekszik bemenni. Nevetéséges erőlködés után bejut, az ajtó becsapódik a zene elhallgat.

FÜGGÖNY

KÉT PERNAHAJDER

Víg némajáték.

S Z E M É L Y E K :

LAJCSI,
PALCSI,
TANÍTÓ,
APA,
NAGYBÁCSI,
SZOLGA

Szin: egyszerű szoba, asztal, 3 szék, fogas.

Lajcsi és Palcsi belépnek. Lajcsi kövér, Palcsi sovány. Lehetőleg magas személyek alakítsák, rövid nadrágban, matrózblúzban és rövid harisnyában. A frizura is komikus legyen. Hónuk alatt könyvek, irkák, tolltartó. A könyveket odavágják az asztalra, mutatják, hogy órájuk lesz. Az asztalt a középre viszik, három oldalról széket tesznek oda (*elől nincs*). Palcsi a pálcát a tanító székére teszi. Lajcsi egy rajzszöveget is tesz oda. Ezután megcsókolják egymást és bánatosan leülnek jobbról és balról. Kopogás. Bejön a tanító. Öreg ember, ruhája humoros, professzoros, rövidlátó. A fiúk felugrálnak, hajlonganak nevetgélve, míg ő az asztalhoz botorkál. Leül, de felpattan, a szögbe ült. A dühös tanító a fiúkhoz szalad, azok meg tovább, közben Lajcsi titokban Palcsi székére teszi a szöveget. Mutatják a taní-

tónak, hogy a széken nincs semmi, ők ártatlanok. A tanító fenyegeti őket, leülnek. Palcsi a szögbe ül, kicsit felugrik, aztán mérgesen az asztal alatt megrúgja Lajcsit. A tanító beszél egy keveset, majd felhívja az egyiket hogy feleljen. Azok egymást nógatják, hogy álljon fel. Végre az egyik feláll, de a másik felmutatott könyvéből olvassa ki a leckét. Tanító aztán magyaráz, Lajcsi ezalatt bélyegeket ragaszt, Palcsi gummipuskát csinál. Néha odanéznek, hogy a tanító a hatalmas könyvből milyen elmélyülten magyaráz. Végül egymásra néznek, mutatván: az egész dolog roppant unalmas. Asztal alá kupo-rodnak és ott boxolódnak. Egyszer a tanító lábára ütnek, aki csak akkor veszi észre az egészet. Bottal üt a fiúk széke felé, mire azok előmásznak duzzogva. Tanító tovább magyaráz. Most Palcsi hirtelen becsapja a könyvet és a tanítónak az ujját, mellyel a sorokat mutatta becsípi közben, Lajcsi öklével a könyv fedelét szorítja. A tanító fájdalomban ugrál, végre kiszabadul az uja, Lajcsi, Palcsi jót nevetnek. A tanító kapja a kalapját és dühösen megy el, közben az ujját szopja. A fiúk örömeükben ugrálnak, nyelvet öltenek az ajtó felé. Cigaretára gyujtanak némi veszekedés közben. Most Lajcsi egy rádiókészüléket hoz elő és babrálni kezdi, Palcsi figyelemmel nézi. A hallgatót Palcsi fülére teszi, tovább babrál, kérdi vajjon hall-e már valamit, ismételt kérdés után sem hall semmit, mire Lajcsi dühös lesz, hogy Palcsi őt becsapja, összevesznek. Papírgombócokkal kezdenek dobálni. Az egyik a belépő nagybácsit fején találja. Az megijed, a fiúk is megszeppennek. Aztán bűnbánóan hozzásomfordálnak és kezecsókolnak. A nagybácsi fenyegetőzik. Bejön az apa, nagyon megőrül

bátyjának, boldogan üdvözli, az mérgesen meséli mi történt vele. Az apa ráripakodik a fiúkra, mutatja, hogy gyorsan vegyék el a kalapot és a kabátot. Azok sietve engedelmeskednek és ügyetlenül segítenek a bácsinak. Kalapot és kabátot a fogásra akasztják. Apa a bácsival kimegy. A fiúk most jót nevetnek a bácsin. Palcsinak eszébejut, hogy játszanak a bácsi ruhájával. Előveszik a kalapot, próbálják, mulatnak egymáson, végre is jól kitömik papirossal. Azután a kabátot veszik elő. Mindegyik fel akarja venni, de a másik nem engedi. A huzakodásban kiszakad a kabát egyik ujjá, a fiúk jobbra-balra hanyattvágódnak. Feltápászkodnak. Megrémulnek, hogy mi lesz most. Egymásra fogják a bajt. Majd tüt és cérnát kerítenek és sok móka közben bevarrják az ujját, azután az ujjak végeit is. A kabátot visszateszik a fogásra. Leülnek. Mutatják, hogy milyen éhesek, de a bácsi eleszi előlük az ozsonnát. Unatkoznak, majd énekelni kezdenek. Kézzel, lábbal ütik a taktust.

Visszajön az apa és a bácsi, barátságosan beszélgetnek. Melegén búcsúznak egymástól. Az apa megint szól a fiúknak, hogy hozzák a kalapot és a kabátot. Azok titkolt örömmel mennek a fogashoz. Lajcsi odaadja a kalapot, a bácsi fejére teszi, kicsi. Csodálkozik, jól megnézi, bosszankodva látja a sok papírt, kiszedi a kalapból. Apa fejcsóválva nézi ezt, aztán barackot nyom Lajcsi fejére. Palcsi a kabátot adja fel. Természetesen sehogysen tudja felhúzni a kabátot. A fiúk buzgalommal segítenek, az apa várakozóan néz, a bácsi kínlódik. Végre is a sok erőlködéstől hátul kettémege a kabát, két oldalt csüng a két rész. A fiúk elsomfordálnak, a bácsi kétségbeesetten sopánkodik, az apa

kezeit csapja össze dühében. Ekkor bejön a szolga, felveszi a nád-pálcát az asztalról, megsuhogtatja, kifejezve szándékát, hogy most alaposan elveri a fiúkon a port. Odamegy a fiúkhoz. Egyik kezével galléron ragadja a kettőt, a másik kezében a pálcával fenyegetőzik. Kivezeti őket az ajtón. Az apa felháborodva követi őket. A bácsi elszontyolodva és fejcsóválva megy utánuk a szakadt kabátban.

(A kubátot előzőleg gyengén összevarrjuk hátul, úgyszintén az egyik ujját is).

FÜGGÖNY.

KALANDOS NYARALÁS

Víg némajáték leányok részére.

S Z E M É L Y E K:

TERKA NÉNI, háziasszony
OLGA, leánya
VILMA, tanárnő
KLÁRI, fiatalasszony
RÓZSI, a húga
NEVELŐNŐ,
CUKRÁSZLEÁNY.

Szin: Udvar fákkal, balról a ház, ajtaja a színre nyílik. Jobbról lugas, benne szék és asztal. Háttérben kerítés kapuval. A kapunál egy tábla: kellemes nyaralásra szoba kiadó.

Olga egyszerű ruhában bejön. Végignézi magán, elszomorodik, mert nem tetszik a ruha. Terka néni, egy természetes asszony balról jön. Meglátja leányát, oda megy megkérdezi, hogy mi baja. Olga mutatja a ruháját, szeretne szép újat. Terka néni viszont azt mutatja, hogy neki nincs pénze. A tábla felé bök, jelzi, hogy még eddig senki sem jött. Olga vállát vonja, anyja sopánkodik. Blúzából számlákat vesz elő, azokat is kellene fizetni. A leány nevetve ott hagyja, hátra megy. Terka néni mérges lesz, majd bemegy a házba. A leány tesz-

vesz a lugasban. Feltűnik a háttérben Vilma, sovány, magas alak, régi módi ruhában szemüveggel, kezében ernyő és bőrönd. Körülnéz, meglátja a táblát, megtetszik neki. Aztán csenget, Olga erre kimegy, de az oldalt álló Vilma nem veszi észre, tovább csenget. Végre Olga ruhájánál fogva lehúzza. Vilma kérdi, hogy a kellemes lakás kiadó-e? Olga örömmel fogadja. Be akarja vezetni a szobába, azonban Vilma leinti, neki sok dolga van, a szabadban szeretne dolgozni. Olga mutatja, hogy a lugasban nyugodtan dolgozhat. Vilma rögtön odamegy a bőrönddel, kalapot, kabátot, ernyőt éppen csak átnyújtja Olgának, aki azokat beviszi a házba. Vilma könyveket vesz elő. Leül olvasni kezd, időnként jegyez. Így foglalatосkodik a továbbiak folyamán. Terka néni kijön, kémlelve néz az utca felé, vár. Ekkor jön Klári, Rózsi és a nevelőnő, karján egy gyerek van (*egy baba is lehet*) csomag van náluk. Terka néni barátságosan mosolyog feléjük. Klári meglátja a táblát és beszélni kezd Terka nénivel. Megalkusznak. A nevelőnőt beküldi a gyerekekkel, a csomagot átadja Terka néninek, ők tovább mennek. Terka néni beviszi a csomagot, a nevelőnő nagyon fáradt, egy az ajtó mellett lévő székre leül. Olga kijön. Csodálkozva néz a nőre, kérdi mit akar. Az nevetve mondja, hogy ők vették ki a lakást. Olga nagyot néz, tünődik, de aztán felteszi, hogy egy szót sem szól. Játszik a gyerekekkel, mire az félelmében sírni kezd (*a sírást a falak mögött csinálják mindig*). A nevelőnő igyekszik csitítani, mondja, hogy a kicsi nagyon sírós. Vilma felüti a fejét, dühösen csapkodni kezd, mérgesen néz azokra, mutatja, hogy őt becsapták, ez nem csendes hely. Olga labdát hoz ki, énekel-

nek, táncolnak a gyerek kedvéért. Minden módon szórakoztatni akarják, de mindaz nagy lármával jár. A gyerek kicsit nevet, de ha abban hagyják annál hangosabban sír. Vilma azt sem tudja mit csináljon. Most egy cukrászleány jön fején nagy tálca azon két magas sütemény letakarva. A tálcat leteszi. Az egyik süteményt beviszi a házba. A nevelőnő leteszi a gyereket, az még jobban ordít, aztán Olgával kíváncsian mennek be. Vilma most kijön megfenyegeti a gyereket az elhallgat. Vilma ráteszi a gyereket a tálcára, letakarja és boldogan visszamegy a helyére. Olga, nevelőnő és a cukrász kijönnek. Cukrász a tálcat fejére teszi el. Nevelőnő, Olga sétálnak a kertben. Most eszükbe jut a gyerek, odamennek, keresik. Aztán rémülten kutatnak mindenütt. Vilma nyugodtan dolgozik. Most jön Klári és Rózsi. Kérdezik mit csinál a két leány. A nevelőnő nem mer szólni. Végre Olga megmondja, hogy eltűnt a gyerek. Klári elájul és az éppen kilépő Terka néni karjába rogy. Rózsi veszekedni kezd, a leányok dermedten állnak. Terka Klárit legyezi. Azután tovább keresnek, nagy felfordulás támad. Vilma megint idegeskedik. Járkál a lugasban fel és alá. Végre visszajön a cukrászleány nevetve, leteszi a tálcat, kérdi kié ez a gyerek? Mindnyájan nagy megrökönyödéssel néznek reá. Klári boldogan kapja el a gyereket. Cukrász el. Rózsi a nevelőnőt szidja, mondja, hogy fel fogja jelenteni. Terka néni is ellene beszél. Nevelőnő sírni kezd, Olga sajnálja. Ekkor kilép Vilma és megmondja, hogy ő csinálta ezt. Klári megint ájuldozni kezd. Nevelőnő dühösen kiabál reá. Rózsi megbotráncozva kérdi Terka nénitől ki ez? Terka néni nem tud választ adni. Előáll

Olga, megmondja, hogy Vilmának ő adta ki a lakást. Klári veszekedni kezd, hogy ő itt tovább nem marad. Terka néni dühös, hogy ő most mennyi pénztől esik el. Végre Vilma kifizeti azoknak a díját is csak menjenek el. Klári, Rózsi, nevelőnő büszkén elvonulnak, a gyerek megint sír, Vilma boldogan dolgozik tovább. Olga hizelegve kér pénzt anyjától, az ad neki. Olga örömeiben táncol, hogy lesz majd szép új ruhája.

FÜGGÖNY

62. sz. ODA A BÁRÓSÁG!

Bohózat 1 felvonásban — Fordította Sántha István — 7 férfiszereplő — Idő: jelenkor — Szín: előkelően berendezett fogadó szoba — Ára: 1 pengő — Az előadás joga 4 példány vételével szerezhető meg.

Vidéki grófi kastélyba bevonulnak az örökösök. Kissé furcsán festenek az előkelő milliőben, ami nem is csoda, mert az új bárói család nem más, mint Szilasi Gerzon parasztgazda és reményteljes csemetéi, akik váratlanul csöppentek bele az előkelő pozícióba. Sok kacagtató jelenet után az egész bárói cím megdől egy „i” betűn, illetve ipszilnonon, amely Szilasi Gerzon nevének a végéről hiányzik. Az ex-örökösök sóhajtva hagyják ott a pünkösdi királyságot, hogy helyet adjanak a valódi Szilassy bárónak.

63. sz. FABIOLA

Római dráma 5 felvonásban — 20 női szereplő — Idő: III. század — Szín: római piactér, szoba, ebédlő, katakombák stb. — Ára: 1'50 pengő — Az előadás joga 5 példány vételével szerezhető meg.

Wisemann világhírű regénye színpadra feldolgozva. Megkapó képekben elevenedik meg előttünk a pogány Róma borzalmas kedvteléseivel. A „panem et circenses” szörnyű zsvivájába azonban már emberibb hangok is kezdenek vegyülni. A dicső vértanúk sorozatos hőstettei utat nyitnak Krisztus szent tanainak a pogány rómaiak szívébe s a darab főszereplője Fabiola, az előkelő római hölgy, akinek jellemében összpontosul a kor minden erénye és bűne, maga felveszi a szent keresztiséget. A földfeletti Rómán győzedelmeskedik a földalatti Róma, hogy a kereszt fénye bevilágítsa az egész világot.

64. sz. A MARGIT-SZIGET KOLOSTOR SZENTJE

Történelmi színmű Árpádházi Boldog Margit legendája alapján 3 felvonásban — Írta Goriczky Elvira — 16 női szereplő — Történik a XII. században — Szín: kolostori fogadóterem, zárdakert — Ára: 1'20 pengő — Az előadás joga 5 példány vételével szerezhető meg.

Margit királyi hercegnőt élete legnagyobb megpróbáltatásában: atyja és fivére beháborújában állítja elénk. Mint gyermeket szülei ajánlják áldozatul Istennek a tatároktól szorongatott Magyarorszáért. Margit maga kéri Jegyesét, fogadja el váltságul életét családjá és nemzete békéjéért. Megbocsát a beháború felkeltőjének, aztán alázatos engedelmesen elhagyni készül a szigeti kolostort, hogy Fehérvárra menjen, amikor Jézus leveszi homlokáról a töviskoronát.

ÁRA 1 PENGŐ